

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile neîncercate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se returnează.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele:

BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukas Nachf., Nux. Augenföld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Opeklik Nachf., Anton Opeklik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII Erzsebet-Körut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmonid pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U L L X I V .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.

Se primumără la toate oficiile postale din țară și din afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare. Târgul Inului Nr. 80, etajul I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei luni 6 corone. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 65.

Brașov, Joi 22 Martie (4 Aprilie).

1901.

Situația dincolo de Laita.

Sâmbătă parlamentul din Viena și-a încheiat prima sesiune, luând vacanțe de sărbătorile Pascilor. Deputații s'au împrăștiat de astădată în totă liniștea și pôte cei mai mulți cu speranța, că reîntorcându-se după sărbători vor pute continua tot în liniște opera legislativă, la care după temerile, îndoielele și incidentele sgomotoase dela începutul sesiunii noului parlament, pare a fi început a se deda în săptămânile din urmă.

Ca să fiă posibil acesta a stăruit mult și în mod extraordinar însuși guvernul Koerber. Acesta a desfășurat în adevăr nespūsă paciință și perseveranță, tratând necurmat aci cu una, aci cu altă partidă, aci c'un grup, aci cu altul. Și a reușit d-l de Koerber să dobândescă sisterea obstrucțiunii din partea Cehilor și să încheie cu ei cunoscutul armistițiu, ăr pe Germani a reușit ai liniști deocamdată, că n'are nici velleități absolutiste, nici nu voesce să introducă federalismul. Asemenea a sciut mulcomi și pe Poloni și celelalte partide și grupuri cum numai s'a putut, ăr cei mai slabi, ca întotdeauna, au trebuit să se supună forței împrejurărilor.

Ce va fi însă după Pasci? Continuase-va armistițiu?

Cehii din clubul dirigent asigură mereu, că după Pasci ei au ărăși mână liberă și că atunci aternă dela buna lor chibzuință și dela împrejurări, decă vor face ori nu nou us de arma obstrucțiunii. Se crede, că guvernul însuși e îngrijat de viitor, și că din cauza acesta a stăruit așa de mult să se alégă membrii pentru delegațiunea austriacă încă înainte de începerea vacanțelor parlamentare.

Dér scim, că Cehii de câte-ori a fost vorba de motivele sistării obstrucțiunii lor, cari încă nici astăzi nu sunt lămurite, au mai declarat, că adevărata luptă se va da în par-

lamentul austriac, când va veni la ordine pactul economic cu Ungaria.

Fără îndoială, că cestiunea pactului va da încă mult de lucru celor din Cis- și Trans-laitania. Foile cehice o spun și ele în revista ce o fac sesiunii trecute parlamentare.

Nicăiri, dice „Narodni Listy“, nu se arată o perspectivă clară pentru viitor. Guvernul n'are nici o cauză de a fi optimist. Aprópe este însă pactul ungar; deputații unguri, cari se află în Viena pentru a-se sfătui asupra cvotei, au accentuat, că acum trebuie să se procedă la soluțiunea cestiunii pactului. Acesta presiune din Translaitania (Ungaria), adauge „Nar. Listy“, a devenit periculoasă nu numai unuia din guvernele austriace, cari erau tari și dispuneau de-o majoritate. Dr. Koerber nu dispune însă de toate aceste pentru acțiunea în cauza pactului.

Așa-dér organul de căpeteniă al clubului cehic e de părere, că cestiunea pactului va frânge gâtul și cabinetului Koerber și că acesta se va întâmpla în urma unei presiuni din partea ungară. Se'nțelege, că pe lângă acesta nu va lipsi nici lupta Cehilor în parlament, despre care încă nu putem sci cum se va desfășura față cu acțiunea pactului.

În genere situațiunea s'a ameliorat puțin intru cât a fost cu puțință a-se vota așa numitele „necesități ale statului“, dér în fond a rămas tot așa de nesigură și nelămurită ca și mai înainte. Pôte ca Cehii să vré să lase obstrucțiunea și pe viitor, dér ore îi va mai lăsa ea? Deja în sinul poporului boem e o mare febere și se vorbesce tot mai mult despre succesele necunoscute ale Cehilor tineri, dicând că ei s'au întors acasă cu mânilé góle.

Ei vor mai tainui cât-va timp promisiunile, ce dic, că li-le-au dat guvernul, dér în cele din urmă vor trebui să dea lucrurile pe față și atunci prea ușor să pôte ca opiniu-

nea publică boemă nesatisfăcută să siléscă a începe dela început cu obstrucțiunea.

Organizațiuni economice și școle profesionale.

II.

Unde duc specialisările și ocupațiunea cu o singură ramură ori două de producțiune, ne dovedesc rezultatele obținute de diferite firme specialiste, din care vom cita numai două casuri.

Să luăm bună-óră numai câte-va din cele mai neînsemnate, însă obiecte de consumațiunea zilnică și de prima necesitate. De es. comerțul cu ouă. Unde acum 10—15 ani nu esista de loc în Transilvania cerere și căutare pentru ouă, și nici nu aveai cui le vinde, l'au luat jidanii în mână și au făcut în timp relativ scurt un însemnat comerț de esport cu ouă. Ađi din Transilvania se esporteză ouă pentru 16—20 milioane de corone pe an, și aceste sume vin în favorul mai mult al claselor celor mai sêrace ale populațiunii. Scriitorul acestor rânduri a avut ocașiunea să viziteze instalațiunea firmei Popper din comuna Sân-Miclăușul-mare (N. S. Miklos) com. Torontal, care vinde ouă și găini pentru 6—8 milioane corone pe an. Ea are instalațiuni speciale pentru îngrašatul găinilor și galițelor—ingrașe de-odată până la 32,000 galițe, ăr la secția ouălor erau ocupate vr'o 30 de femei, mare parte Românce, cu alegerea și clasificarea lor, împărțindu-le în clase după calitate, nu după mărime. Casa își avea agenții ei în Bănat, Serbia, Bulgaria, România etc., cari cutre-erău satele pentru adunatul ouălor și găinilor, și apoi cu reprezentanții ei la Zürich, Viena, Berlin, Hamburg, Paris, Londra etc. pentru desfacere.

O altă firmă și mai mare se

află la Timișóra într'un sat vecin. Tot așa în grădinăria și cultura de grădină, care a luat un avânt foarte mare în jurul Timișórei, unde sunt firme, cari fac afaceri de milioane pe an, din nisce începuturi tare modeste.

Insé neîntrecuți sunt, în ceea ce privesce cultura fructelor, Americani de vest,—California, unde sunt ferme speciale pentru anumite soiuri de mere, de pere, cireșe, caise, persee etc. de sute de hectare de teren, ăr în ceea-ce privesce culesul, sortatul, embalagiul și utilizarea fructelor Americani sunt tuturor popórelor superiori; de aceea ei au reușit în scurtă vreme să facă Europeanilor o concurență strașnică pe piețele Europei, nu numai în grâne, cărnuri, unsori, unt, brânzături, ci și în fructe prospete, uscate și conservate.

Tot așa și în industriă. Industria mare de fabrică și-i a transpus sediul ei dela orașele înguste și scumpe afară la țără, unde brațele și terenul sunt relativ mai ieftine, materia primă în apropiere și îi stau de multe ori și însemnate mijloce de esplotare la dispozițiă. De ordinar o industriă și fabrică nasce pe alta și o favoriséză direct ori indirect și sporesc considerabil populațiunea și bunăstarea.

Să luăm de es. ce era înainte vreme valea Prahovei din România față de Brașovul industrial? Astăzi nu județele Jalomița, Teleorman, Brăila etc. cu vastele lor moșii de multe decimii de ani de pogóne și cu pământul încă virgin al lor representă bogăția României, ci județele relativ mică și sêrace de munte. Prahova, Bacăul au angajate capitalurile cele mai multe și nutresc populațiunea cea mai désă. Ba putem dice cu drept cuvânt, că valea Prahovei este unicul centru industrial dintre toate țările locuite de Români.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

„Muza Română“.

Schiță, de I. A. Bassarabescu.

După două césuri da tortură, mintea lui Tase prinse începutul romanului și băiatul se hotărî să scrie: „Capitolul I, Taverna“.

„Era nópte, o nópte fiorósă de tómnă; orologiul dela catedrală suna ora 1 și străđile erau pustii. Un întunerio profund acoperea orașul; o plóie măruntă picura încet în urlóie, făcând un sgomot lugubru și asurđitor. În mijlocul tăcerii acesteia tenebrose, într'o stradă îndepărtată, un om grăbit, înfășurat într'o mantiă neagră, înainta cu pași repeđi. La lumina rară a felinarelor părea mai mult o umbră, o fantasmă, care s'ar fi tirit pe lângă garduri. Unde se ducea acest necunoscut? Cine era el? Ce planuri îi îndrumau pașii cu așa iuțime? se vor întreba cetitorii... Mister! de trei-ori mister... Dér, mii de bombe! Umbra înainteză, vine, se apropie, cotesce la

stânga, apoi la dreapta, și... dispore în obscuritate...“

Aici băiatul se opri din scris. Tocmai se silia să-și scótă eroul din întunerio și să-l introducă în tavernă, când — la spate — domnu Nae, cărciumar și alegător la colegiul întâi, severul, nemilosul Don Nae, tatăl tinerului romancier... Venise pe neașteptate.

Era prea târziu: Tase nu mai puté să-și ascundă fapta; și ceea-ce era mai trist: pentru a doua-óră în ziua aceea, d-nu Nae îl prindea astfel în delict.

— Ce scrii acolo, Tásică?

Așa începea domnu Nae, când era mai infuriat.

— Tema la română...

— Ia dá-o încóce puil tatii...

Și Tase îi dete hărtia tremurând; n'avea încătrău... Cu domnu Nae nu era de glumit...

— O să ajungi pe drumuri, hoțule. Dér acum țî-s'a infundat. M'ai scos din peene...

D-nu Nae ridicase diapasonul.

Dela hoț trecuse la căne; dela căne

la alte animale domestice, din ce în ce mai mari, mai vii, mai puternice.

După ocară urmă perchisiția.

— Văd, că trebuie să te împrechisiționez... N'am ce-ți face... Desbracă-te, tâlharule!

Si Tase scóse sacoul, un sacou poetic, verde-închis, scurt, încheiat până sus, cu nasturi de sidéf cât piesa de cincî franci și cu buzunare multe, înșesate de hărtii: fel de fel de bucățele, sferturi, colîntregi, jumătăți, fragmente de gazetă; erau sonete scrise cu creionul, idile cu cernelă, poesii în prosă, începuturi de romane, tragedii și chiar de operetă; și apoi cărți de visită de ale lui Tase: „T. N. Vasilescu-Teneve, student, membru al societății sciințifico-literare „Muza Română“.

D-nu Nae oftă din greu.

— Cheia dela saltar, căne!

— O, aici erau multe: romanele traduse ale lui Montépin, Richebourg, precum și alte fascicule dela „Universul“; apoi haiduci, broșuri cu scrieri misterioase, „limbagiul florilor“, într'un cuvânt un adevărat ghiveci...

D-nu Nae se luă cu mânilé de pěr; din tot corpul delictului, făcuse un maldăr în mijlocul patului.

— Ce sunt astea, stimabile?

Și fără să aștepte răspusul, își și înpise mânilé în pěrul bogat al tinerului scriitor. Urmă un vals, din care se putea vedé, ce ar fi în stare să facă un Don Nae la cas de alegeri, și din care Tase — talent neînțeles — se alese cu două cucue în frunte și cu mai multe vênătăi pe corp, „eschimoze“, cum le-ar fi đis d-nu Nae.

Apoi, roșu de obosélă, negustorul luă vraful de hărtii și intră cu ele în prăvăliă. De-asupra mașinei fierbeau în clocote ciorba de crap și o pacea. D-nu Nae dete la o parte o tigae cu cheftele și asvirli, prin ochiul roșu, în fiacări totă colecția literară a băiatului.

„Focul Gheenii se te 'nghită“, dice el; și se întorse zimbitor spre un mușteriu, care mânca nisce mititei, la o masă de brad, aprópe.

— Noroc, Nea Niță!

-- Sal lutare...! Dér ce ești supărat, don Năică? Ce mi țî-s'a în tēmplat?

La noi în Transilvania câte decimii și sute de puteri de cai nu sunt la dispoziția Românilor noștri în numărusele cursuri și căderi de ape, și ce bogății enorme nu ascunde solul în numărusele gisamente și straturi de materii prime utile, cari ați zac nefolosite din cauza pământurilor necomasate, a d'ăvălmășiei și a silei de câmp și folose comune, și recte sunt ale nimănui?! Dați pământurile și hotărțile comunelor noastre comasate în libera dispoziția a proprietarilor lor, ferite de ori-ce amestec și ingerință din partea străină, și-și vor găsi îndată valoarea lor, căci între Românii cumpătați din firea lor se vor găsi și inteligențele și brațele necesare, cari se le pună în valoare, brațele supranumerare vor găsi ocupațiune și câștig la ei acasă, băncile și reuniunile de credit și economii vor găsi în ce anumite întreprinderi obțin dividende și beneficii mai mari, avuția și producțiunea națională va spori considerabil și cu ea și bunăstarea popoului și inteligența orî pătura cultă a lui! Atunci drumurile de fier nu vor mai scote și alunga pe Român din vatra și satul lui și nici doinele și cântecile nu vor mai fi în pericol a perî, — de care lucru se plângă ați cărturarii noștri.

Din străinătate.

Politica esternă a Serbiei. Redactorul ziarului „Revue d'Orient” a avut zilele trecute o convorbire cu Dr. Mihail Vuici ministrul afacerilor străine sârbesco. Vuici dăse între altele:

Serbia vră să rămână factorul ordinei și păcii în Balcani. Esperiența trecutului ni-a învățat, că și cea mai mică aventură politică are urmări economice grave. Nu pot uita, că cele două războaie din urmă ale noastre cu Turcia (1876 și 1877—1878), apoi războiul cu Bulgaria (1887) ni-au păgubit cu 150 milioane franci. Am vădut un exemplu în războiul turco-grec (1897), mai departe în conflictul româno-bulgar. Grecia a provocat pe Bulgaria, dăr a și pățit'o. Foile din Sofia și Bucuresci au vestit timp de trei luni războiul, dăr nici guvernul român, nici cel bulgar n'au aflat de consult a trece Rubiconul. — Dilele trecute reprezentanții noștri diplomați din Viena și Petersburg m'au încunosiințat, că intențiunile și dispoziția cercurilor normative nu s'au schimbat. Se dăce, ce-i drept, că Austro-Ungaria privește raporturile din punctul său special de privire, dăr sunt convins — fiind-că sciu din isvor absolut autentic — că toate puterile mari, așa-dăr și Austro-Ungaria, sunt pe deplin înțelese a nu tolera provocațiunii în Balcani. — Raporturile Serbiei față de Rusia și Austro-Un-

garia sunt clare. Rudirea de rassă și istoria noastră mai nouă ne lăgă de Rusia, care în toate întreprinderile noastre naționale ni-a ajutat. Serviciile, ce ni-l-a făcut Rusia nu pot fi uitate și noi nici oă le vom uita. Ce privește Austro-Ungaria e sigur, că interesele economice, ce ne lăgă de acesta mare putere, sunt interese vitale pentru Serbia. Nici-odată n'am negat, că în privința acesta stăm în cercul de influență al acestei puteri, de aceea ne-am și dat silința, să fim în cele mai bune raporturi cu Austro-Ungaria. Este regretabil, că înmormântarea lui Milan a dat ansă la neînțelegeri între Viena și Belgrad; dăr noi nu ne-am încăpătinat. Incidentul acesta se va uita pôte mai curând decum cred unii. Sinceritatea noastră va conviuge pe cei cari se îndoiesc.

Incurcăturile în China. Nici până ați China n'a subscris convenția privitoare la Mandșuria. Faptul acesta, se dăce, a iritat nespuse de mult pe Rusia și după o telegramă din Washington guvernul rusesc a dat Chinei se înțelgă, că dăcă stărue pe lângă atitudinea acesta, Rusia va rupe relațiile diplomatice cu China.

„Gazeta de Colonia” primesce din Petersburg scirea următoare: În Mandșuria au provocat erăși mare neliniște bande de tâlhari și boxeri. Generalul Kaulbars a întârit garnisioanele căii ferate Ciangtunfu și a cerut dela guvernorul Grodekov să-i trimită trupe în Karbin, fiind-că e temere de izbucnirea unei mari revoluțiuni de Boxeri

Delcasse la Petersburg. Din Paris se telegrafază, că ministru de externe Delcasse va merge pe la finele lui Aprilie la Petersburg, ca să facă cunoscință personală cu ministru rusesc de externe contele Lambsdorff.

Vad, com. Făgărașului 31 Martie n.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.”)

Astăzi am petrecut la mormânt pe mult iubitul nostru consătean George Boreriu c. r. locotent în retragere, care în decurs de 35 de ani, prin purtarea lui solidă și esemplară a scuit să-și câștige simpatia și iubirea nu numai a consătenilor săi, dăr și a celor din depărtare.

A fost membru fondator al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și literatura popoului român; membru fondator al Reuniunii femeilor române gr. cat. din Făgăraș și jur; membru fondator al Reuniunii „Progresului” în Făgăraș; acționar al Reuniunii de consum în Blăși; acționar al Reuniunii de consum Concordia. Pe spesele sale au studiat 4 nepoți ai săi, cari sunt astăzi aplicați ca învățători în comitatul Făgărașului. A contribuit la edificarea bisericei și școlii cu câte 100 florini. Cu ocaziunea zidirii bisericei și școlii a purtat socotelile cu conștientitate, fiind și curator primar.

Tote aceste fapte nobile și frumoșe le-a făcut din economiile pensiunii sale anuale de 366 florini.

Cât a trăit în retragere nu a beut nici un fel de beutură.

A răposat în vârstă de 74 ani.

Fie-i țărina ușoră și memoria binecuvântată!

Dela Societatea „Petru Maior”.

Dilele aceste am primit Raportul anual al Societății de lectură „Petru Maior” pe anul administrativ 1899—1900.

Raportul arată activitatea de un an a societății, în care sunt întruniți o parte din tinerii români universitari din Budapeșta. Trebuie să accentuăm cu regret, că după datele Raportului numai 59 de tineri universitari au fost înscriși anul trecut ca membrii ordinari ai societății, pe când numărul tinerilor universitari români în Budapeșta a fost de 150.

Ca deslușire Raportul spune, că deși sunt înscriși mulți Români la universitate, totuși un număr însemnat din lipsa de mijloce materiale nu petrec peste an în Budapeșta, er din aceștia forțe puțin jertfesc 4 fl., ca să se facă membrii la societatea „Petru Maior”. O altă cauză este, că „sunt studenți români, cari crescuți în spirit străin și grandoman, alărgă mai mult după prietănia și cunoscința don Juanilor și imităză cu predilecțiune obiceiurile străine; în fine sunt de aceia, a căror singur ideal e interesul personal... masa cu cărțile și alte petreceri mai puțin admisibile din punct de vedere moral, ca-i pregătindu-se numai pentru diplomă, nu pot suferi aerul din sala de prelegeri și se plictisesc în societatea omenilor serioși”....

Conducerea societății în anul 1899—1900 a fost încredințată următorului comitet: președinte Aurel Cioban, vice-președinte Ioan Fruma, secretar Ioan Giurgiu, notari: Ioan Hica și Ștefan Borean, casar Mihail Navrea, controlor Triboniu Alășescu, bibliotecar Basil Ciura, vice-bibliotecar Ioan Negruțiu, econom Ioan Jantea. În comisia supraveghetore au fost aleși: Ștefan Chirilovici, Pompil Cioban și Romul Boca; în comisia literară: Ioan Lăpădat, Mihail Navrea, Ioan Fruma, Ioan Giurgiu, Ioan Borcia, Alexandru Bogdan, Aurel Bratu și Basil Ciura; dirigentul corului Vasile Stan; dirigentul orchestrei Alex. Russu. Mai târziu s'au făcut unele schimbări.

Raportul constată, că peste tot în comitet și în societate a domnit cea mai perfectă armonie și disciplină, ceea-ce dovedesce activitatea dezvoltată în toate resorturile.

Societatea are membri ordinari 59, onorari 35, fondatori 38.

Starea bibliotecii la finea anului administrativ 1898/99 a fost: opuri 2217 în volume 2828; în decursul anului adminis-

trativ 1899/1900 biblioteca s'a înmulțit cu 20 opuri în 25 volume prin donațiuni, er prin cumpărări cu 3 opuri în 3 volume. Ați biblioteca numără 2240 opuri în 2856 volume.

Din raportul comisiei literare, compusă din Ioan I. Lăpădatu președinte și Mihail Navrea referent, notăm, că d-l Al. Bogdan a tratat cu cunoscință de cauză „O privire generală asupra literaturii române dela 1821 încôce”; I. Borcea a lucrat „Un istoric al literaturii române din Ardeal”, M. Navrea a cetit o lucrare despre activitatea literară și didactică a lui Andrei Bărbăntu; I. Lăpădatu a preles cu succes despre „Istoricul relațiilor economice ale popoului nostru pe 50 de ani din urmă”, V. Stan a cetit un studiu despre „Viața și faptele marelui Șaguna” etc.

Starea averii societății la 30 Sept. 1900: 1) Fondul permanent 11140 cor. 88 b.; fondul disponibil 1297 cor. 33 b.; fondul corului 115 cor. 17 b. La oaltă 12553 cor. 38 b.

In cestiunea conferențelor învățătorești.

Mai în zilele trecute am dat cu ochii de cerculariul Vener. Consistoriu arhiepiscopescan din Sibiu referitor la conferențele învățătorești din anul acesta. Cetindu-l cu atențiune, am rămas nedumerit în patru puncte:

- 1) Că conferențele sunt convocate pe anul acesta pentru arhiepiscopescană întrăgă pe săptămâna cea luminată, în zilele de Joi și Vineri, eventual și Sâmbătă;
- 2) Că s'au denumit de conducători ai conferențelor învățătorești: profesori, protopopi, asessori consistoriali, irodiaconi etc.
- 3) Că s'au format din cele 12 cercuri conferențiale (înainte reuniuni) 18 cercuri; și
- 4) Că învățătorilor din centrele, unde se țin conferențele nu li-se dau diurne.

Ad. 1) În săptămâna luminată mai la toate școlile noastre sunt vacanțe. Conferențele învățătorești, după cum espres se dăce și în cerculariu, au de a se ocupa mai mult cu partea practică, adăcă cu prelegeri practice, dăr fiind vacanțe atunci, nu vor fi elevi la dispoziția. Ca să-i adunî anume spre scopul acesta, e greu, că la nisele zile așa mari și sfinte au dreptul nedisputat și elevii și dascăli să se recreeze și ei puțin.

Ad. 2. De când s'au reintrodus conferențele învățătorești în locul reuniunilor, se numesc ca conducători ai lor tot numai profesori, protopopi, asessori consistoriali etc., numai dascăli nu, contrar intențiunilor și dispozițiunilor neuitatului Șaguna, care atunci când le-a introdus pentru primată, a ales lamura dintre dascălii cei mai distinși și i-a trimis ca conducători prin diecesa sa.

Pôte că-i socotesco pe conducătorii de ați cu-o cultură mai înaltă, decât cum e actualmente a dascălilor, cu privire la practica pedagogică. Da, cultura lor e superioară dascălilor în ramura pentru care s'au specializat ei, precum o afirm cu hotărire, că e superioară a dascălilor în specialitatea lor. Aci numărul mai mare al cunoscințelor universale are a decide, ci o practică făurită în praful școlii în decurs de mai mulți ani, după-ce au avut toate indiciile de lipsă din școlă pedagogică absolvată și după-ce au depus o muncă asiduă pe lângă vocațiunea și devotamentul recerut. Cu acestea nu voiesc să dăce, că nici unul dintre conducătorii actuali n'ar pută coresponde misiunii cu privire la practica pedagogică, ci voiesc să dăce, că nu-i nici logică, nici firăscă și nici practică întocmirea acesta.

A pune ca conducători bărbați de altă disciplină în fruntea conferențelor învățătorești, însemneză tot atăta, cât a pune d. e. în fruntea unui congres de medici un veterinar și viceversa. În cazul acesta conducătorul ar fi numai o păpușă sau o marionetă în mâna celor ce'l au ca chip de conducător. Și gândiți dv., că un conducător de ați al conferențelor, nu ar fi tot așa în mâna dascălilor practici și esperti?

Numai atăta e deosebirea, că dascălii noștri sunt buni și indulgenți, că-i dau tot

— Om fără necasuri și nuntă fără lăutari, ai vădut d-ta, nea Nița? Mai greu așa ceva. Dăr să lăsam asta... Vești, că te funeci cu cheftăna, vorb'ia! N'o stropesci? Ce bem?... Băiete, un chil de profiriu, cu două pahare pentru macmahoane... Mișcă!

În odaia lui, Tăsiacă se infundase în perne și plângea amar.

După prânț avea limba germană și sciințele, și era, vai, neascultat la amândouă; vești, că o nenorocire nu vine nici-odată singură.

Și gânduri triste începură să-i străbată mintea: să lipsescă dela curs, să lase școlă chiar și să se ducă în lume, departe, în Transvaal...

În Transvaal? Da; dăr acolo nu cunosc limba; nu va sci să scrie măcar două versuri. Cine-l va înțelege? Cine-i va prețui talentul... Ah, și ce roman frumos începuse!

„Dămine, cât sufer cu acest tiran de tată, care nu mă pricepe și nu mă cruță! De ce nu mor în minutul ăsta?

„De ce nu mor în minutul ăsta? De ce m'am mai născut pe lume, eu, natură melancolică și pasivă, dăcă era vorba să am de părinte un cărcămar, un rachier, un negustor, tot ce e mai rău? Noroc cu lumea, că mă mai mângăia! noroc cu iubitul nostru măestru Epaminonda Dumitrescu, poetul bucolic, că mă'ncurajeză și-mi dăce când ne'ntelnim la Fialcovski: „Sorrie tinere, sorrie înainte, căci în tine e un geniu în embrion...” Noroc cu d-ra Didina, fata intendentului dela școlă, că mă felicită în fiă-care și pentru frumoșele cugetări și impresii ce-i scriu în album... Toți mă admiră, toți mă laudă și mă îndemneză, numai burghezul de tată, numai acest impilator al sărmanei mele inimii suferinde, se face foo: De mă prinde cu țigara, mă bate, ca și cum aș mai fi copil, eu om de 15 ani impliniți...; de mă găsece scriind, vai de mine... O, Dămine, quousque tandem cu materialistul, cu ignorantul, cum îi dăcea d-l Epaminonda, când îi spui ce îndur dela acest individ cu sorț verde, care mă compromite, care nu se sfiesce să iasă în puocu la stradă, să primăscă lumea în jileto

și să umble vara prin prăvăliă în cămașe de nopte și cu clescele de mititei în mână. Ce rușine, ce rușine!!”

Și plânsul și suspinele îl înnecau într'una.

Deodată apoi se ridică cu mândria; își duse mâna prin păr și se aședă în fața oglinzii: îi venise o idee mare, genială, sdrobotitoare:

„Nu, de-o miie de ori nu...!! Să plec la Transvaal? Nici-odată! Voiți stape loc și, în necasul dușmanilor, voiți sorrie, voiți scrie romanul... pân' la fine...”

Era, într'adevăr, o amenințare.

Tase își luă pălăria și plecă, nu la școlă, unde îl aștepta limba germană și sciințele, ci în strada Buzesci, la o casă mică, puțin ruinată, cu o curte îngustă, cât abia putea să'ncape, între doi pereți, ramurile unui biet zarzăr pipernicit, sterp, blăstămat să crească acolo. La poartă era o tăbliță cu inscripția „Muza română”, revistă bilunară.

(Va urma).

concursul posibil, și ei fac totul în conferințe, er conducătorul e mai mult cu numele. În chipul acesta conducătorul poate prinde și înveța multe dela dascăli, dăr dascălii dela el?

Mi-ar plăcé să se încumete câte odată și câte un conducător de aceștia și să țină câte o prelegere practică de model, ca prin aceasta să mai lumineze chiar și pe dascălii mai esperți, căci acesta este în resumat scopul conferențelor. Atunci ar mai înțelege și dascălii rostul conducătorilor actuali ai conferențelor. În cazul acesta ai vedé îndată puterea practică pedagogică a lor. Dăr care dintre ei fac acésta?

Va reflecta pôte cineva, că nici printre dascăli nu se pot găsi atâți bărbați vrednici, de a-i pune ca conducători. Șa-guna a putut afla pe la 1862, când a introdus pentru prima dată conferențele și când era mare lipsă de dascăli cu ceva pregătire mai înaltă pedagogică, dăr acum după aproape o jumătate de veac?

Tot asemenea se urmăze și la candidarea de deputați sinodali și congressionali. Ar fi o minune a vécului să se streoore odată și un dascăl ca deputat, care la vreme să dea cu viul grai informațiunii și lămuriri esacte și reale despre cauzele școlare. Ba vine câte unul *prea copt* și dice, că dascălul încă nu-i destul de *copt*, cum a și dis un deputat sinodal mai anii trecutți chiar în sinod. Nimeni nu i-a luat pe dascăli în apărare, că n'avea cine.

Ad. 3. Noua împărțire s'au arondare a conferențelor în 18 cercuri, în loc de 12, câte erau până acum, merge după politica principiului: *Divide et impera*. S'au arondat astfel, ca dascălii să nu mai viseze de reuniuni, să nu se mai pôtă întélni măcar odată într'un an cu ortaci lor din reuniunea de odinioară.

Se va obiecta însă, că cercurile de mai înainte erau prea estinse și că din cauza aceea nu erau conferințele și reuniunile destul de bine cercetate. Nu acesta este cauza, că unele nu sunt destul de bine cercetate, ci aceea, că nu li-se dau dascălii diurne în tot locul. Aduc ca exemplu cercul Brașovului, constatator din 3, acum din două protopopiate. Deși depărtarea de la Pétra-Craului până la Poiana-Sărată, în granița Moldovei, e foarte mare, totuși învățătorii cercetau destul de bine reuniunile ori conferințele, și numai aceia lipsiau, căroră nu li-se dăduse diurne, ba unii veneau pe spesele lor proprii. Așa-dăr nu depărtarea e plânsorea, ci neplătirea diurnelor.

Intr'un cerc mai mic de dascăli e mai puțină însuflețire și mai puțină activitate, ca într'un cerc mai mare. Mai multă lumină se nasce într'un număr de peste 100 inși, decât între 20—30. Multe aud și multe învața ei unui dela alții în cazul prim, și puțin în cazul al doilea.

Totul ce s'a câștigat este, că s'au mai înmulțit spesele pentru 6 comisari noi cu o rubrică de vre-o 300 corone, diurne ce se puteau da aproape la 35 dascăli, unde nu li-se pôte da, ca să ia parte la conferințe. Care-i scopul aici?

Ad. 4. Dăr socotéla s'a făcut așa, că ce s'a pierdut pe o parte, pentru comisarii noi, s'a făcut economiă națională pe altă parte, că dascălii din centre, unde se țin conferințele, contrar dispozițiunilor statutului organic, să nu li-se dea diurne. Ca și când cei din centre nu ar avé alte spe-e și alte jertfe deosebite atunci, afară de ale lor șilnice, d. e. priu aceea, că au să îngrijescă de cvartire, mai de menajarea câte unui coleg din afară, apoi și ei trebuie să fiă în frunte la o cină s'au un prând comun.

Afară de aceea, tot ei trebuie să-și ofere concursul mai mult la buna reușită a conferențelor fiă ca notari, fiă ca bărbați de încredere, fiă ca prelegători. Pe lângă acestea și alte prestațiuni îi vine greu și-l dore pe dascăl, decât se vede preterat și neglijat când e vorba de ceva drepturi ori avantajii pentru el, dăr la îndatoriri de tot felul trebuie să fiă tot-déuna cel dintâi. Apoi tot se mai miră oamenii și consistoriul „pentru-ce nu se manifestă mai multă însuflețire în activitatea celor mai mulți învățători ai noștri?”

Realitatea ne dă răspunsul. De cele mai multe ori nisece raporturi netedite și lustruite ale comisarilor, satisfac totă așteptarea autorităților noastre școlare în ce privește mersul conferențelor. Astfel autoritățile noastre școlare rămân cu o *amăgire*, și dascălii cu o *desamăgire* mai mult.

Un amic al școlii.

SCRIRILE DILRI.

— 21 Martie v.

Impératul Wilhelm a primit alaltă-eri în audiență presidiul camerei seniorilor prusieni. Cu ocazia acésta răspundé vorbirei de felicitare a contelui Manteuffel a dis: „Am cetit tot ce au scris diarele despre pretinsa mea stare sufletescă. Ele greșesc mult, decât cred, că spiritul meu a suferit cumva. Sunt pe deplin același, care am fost mai înainte și n'am devenit nici elegic, nici melancolic. În călătoriile mele am obișnuit să intru în contact cu toate clasele populațiunii și astfel sciu foarte bine, cum vorbesce și cum cugetă poporul despre mine. Tare greșescce cel ce crede, că astfel de evenimente (alusiune la atentat) pot se mă înspăimânte. Tôte au rămas ca mai înainte.”

Congres studentesc în Șemniț. În 24—28 Maii se va ținé în Șemniț congresul studenților maghiari dela școlile superioare din țără. Foile unguresci spun, că în ordinea de di a congresului se va debata și „acțiunea anti-maghiară a studenților români”. Cu alte cuvinte au să-i denunțe érași pe studenții universitari români, că ar fi „nepatrioți” și „dușmani” ai „statului unitar național maghiar”. De, așa se vede că domnișorii n'au alt-ceva mai bun de făcut.

Efectele emigrărilor. „Alkotmány” scrie: În întréga țără se simte cum scade puterea de muncă. Poporul muncitor, din „fericita patriă” ia băta în mână și plecă la drum spre ași cănta o altă patriă nouă în depărtata străinătate. Așentările din anul acesta sunt o dovadă eolatantă, cum din an în an scade numărul feciorilor apți. În comitatul Vesprimului, cercul Papei, din 1026 feciori obligați așentării, numai 204 s'au găsit a fi sănătoși. Poporațiunea tinăra capabilă de muncă se află în America, așa-dăr a cincia parte din cei obligați așentării. În alte cercuri rezultatele sunt și mai triste.

Ministru de agricultură Daranyi, după cum se anunță, se ocupă cu planul de a introduce la păzitorii de câmp, în locul pistolelor, pusele vechi sistem Wernld

Graba Englesilor. Pentru ofierii și soldații englesi, cari au luat parte în războiul sud-african s'au bătut deja în anul trecut 1900 medaliile, cari erau să se împartă războinicilor la sfârșitul campaniei. Acest lucru s'a făcut la sfatul lordului Roberts, care a cređut unui curier, că de fapt „the war over” — războiul s'ar fi sfârșit, — și astfel medaliile pörtă anul 1900. Socotéla însă n'a fost bună. Războiul a trecut în alt veac și încă tot nu e sfârșit, ér guvernul engles a retrimis la fabrică medaliile pentru a-se corege anul. Pôte că la corectură vor fi fost atât de precauți și au lăsat loc gol pentru ultima cifră a anului 190..., căci și astăzi tot așa de puțin se pôte cunoșce sfârșitul războiului, ca și pe timpul, când lord Roberts l'a declarat de sfârșit.

„Cruciații” de N. W. Gade în Concertul reuniunii române de cântări.

În programul Concertului de mâne s'ără (Joi 4 Aprilie n.) dat de Reuniunea noastră de cântări din loc, punctul ultim și cel mai prețios îl ocupă frumosul oratoriu „Cruciații” de N. W. Gade.

Subiectul compozițiunii este luat din istoria războielor cruciate, cari s'au purtat în mai multe rânduri pe la începutul mileniului trecut din partea creștinilor europeni, cu scop de-a cuceri pământul sfânt al Ierusalimului din mâinile păgânilor.

Cuprinsul este împărțit în 3 părți. În partea I. întélnim ceta mare a cruciaților, pe cale spre Ierusalim prin locurile sterpe și tropice ale Asiei mici. Ceata este obosită de drum, torturată de sete și decimată de bóle. Frântă în puterile-i fizice și morale, Petru, Eremitul (Bas) și conducătorul ei Rinaldo (Tenor) caută să o ncurajeze. Ei revocă în memoria cruciaților scopul, pentru care ei porniră din Vestul îndepărtat și asigurându-i că „șinta-i la ivire”, îi îndemna pentru isbânda mare, de care în scurt peri-va Semiluna și fugi-va Saracenu crud din sfântul loc. — Cruciații se reculeg, și rugându-se de Domnul pentru scutul său cu cuvintele: „Fi cu noi, ajută, Sfinte, cum dorim: Când apare ziua, șinta s'o zărim!”, se dau odihnei de nopte.

În partea a II-a apar spirite infernale, pe câmp, cari jócă și cântă, și cu puterea lor magică încercă în tot chipul să abată ceta cruciaților dela scopul sfânt. Stăpâna acestor spirite necurate, Armida (Mezzo soprano), transformă pustietatea într'o grădină frumoasă cu palat de cristal incins de valuri, vrăjescce cascade și magice focuri, ér sirenelor și demonilor le poruncesce să întoneze imnuri dulci, ca astfel să-i desmierde inima și să-și uite șinta Rinaldo. Când acesta se trezescce, zăresce șintul cel feeric, și sub influința vorbelor ademenitoare ale Armidei e aproape să se dea învins cu totul, cu pieptul ei de delectare să-l legene în vis. Atunci se aude din depărtare cântecul cruciaților: „Cu el și pentru el voi merge 'n luptă”, și Rinaldo tresare la auđul acestor tonuri, ér Armida în desperare-i promise cu ajutoriul corului sirenelor (Tenor solo cu cor de dame) tôte farmecele și plăcerile seducătoare, numai ca să-l rețină și să-l abată dela scop.

Cruciații din nou cântă cuvintele: „Am crucea 'n scut și piept de Domnul plin”, la auđul căroră Rinaldo se rupe din mrejea farmecelor și se reintorce la ceată, ér Armida, infuriată, din nou preface grădina în loc pustiu.

În partea III-a ceta mare pornescce la drumul greu pe lângă marșul cavalerilor cruciați. Rinaldo zăresce cete mici de peregrini și rugându-se de Domnul se vađa căința lui, pornescce și el spre Sionul dorit. Fericitul Eremit zăresce Sionul sfânt și la cuvintele lui: „Ierusalim, ét'am ajuns” corul cruciaților erumpe în cântare de bucură, cu care se termină opul.

Voim și priu acésta să îndemnăm publicul românesc de a arăta interes cât de mare față de acest concert al Reuniunii noastre de cântări, care ne promise o adevărată delectare musicală artistică și în care subiectul ne mai revocă în memoria și misiunile etice și creștine ale timpului nostru, prin cuvintele lui Rinaldo și Petru: „Ét' al crucii semn să'naltă, dect aideți, aideți să 'vingem!”

scr.

Un respuns.

În No. 42 din 23 Februarie (8 Mart.) al „Gazetei” am publicat un raport despre parastatul și ședința festivă dată de societatea „Petru Maior” în memoria patronului ei. Am criticat în acel raport, ce a fost de criticat, și am lăudat, ce a fost de lăudat.

Lucrării d-lui Ilie Minea i-am dat mai multă importanță, pentru-ca să-i arăt contrastul dintre temă și titlu și superficialitatea cu care a tractat acest subiect. Nu i-a căđut însă bine acest lucru *sciologului* nostru Ilie Minea, care în „slujba minciunii” pe trei colóne de ale „Trib. Poporului” (13 Martie n.) se pune cu furie dea-mi documenta originalitatea lucrării d-lui și teoria sa bună. „Cestiunile tractate de mine sunt cestiuni moderate, pe cari nu s'a apucat a-le rezolva marii ómeni ai timpului, în ceea-ce consistă și originalitatea teoriilor mele.... Deot teoria mea e bună.”

Auđi Domnule! teoria bună, originalitate, ómeni mari ai timpului?

O, voi ómeni mari ai timpului, ascundeți-vé scrisurile vóstre, că decă nu, vi-le întuecă originalitatea teoriilor d-lui Minea. „Lauda de sine nu mirósă bine”, d-le Minea.

E și mai nostim d-l Minea când vorbesce de „slujba adevărului”. În privința asta n'así puté jura, că d-l Minea scie ce e adevărul. Mi-se pare, că de soia cumpéni adevărul, își publica tema, ér nu răspunsul, pe care numai „slujba adevărului” nu l'a scris. De aceea te rog d-le Minea nu fi atât de modest și publică-ți lucrarea pentru a arăta cetitorilor „originalitatea teoriilor d-tale”. Ori te temi, că se va rescula tiparul dând expresiune „teoriilor” d-tale? Cređi d-ta, că a sci titlul franțuzesc al unei cărți scrise de un Rus, s'au a aduna nisece date, pe cari chiar și în „Trib. Pop.” le poți afla între noutățile diiei, s'au a afirma, că Senkievitz e Rus, însemnéază a face știință? Decă da, „fericiți cei-ce cred.”

În fine, d-le Minea, decât voesci să mai stau de vorbă cu d-ta, publică-ți lucrarea, lueș în forma ei primordială, ér până atunci te rog să cetesci și raportul corespondentului dela „Unirea” (No. 11), care nu mai puțin te laudă ca mine. — Mai jos te voi îndrelnici a cunoșce pe „ultimul corespondent al Gazetei”

Tot la raportul meu d-l V. Moșil în numele societății a trimis o declarațiune la „Gazeta Transilvaniei” (nu ca d-l Minea la „Tribuna Poporului”), unde d'ercă a-mi documenta, că societatea din îndemn propriu s'a decis a serba aniversarea neuitatului ei patron, căci conclud era luat deja din luna Noemvrie. Într'adevăr, conclud a fost luat de a-se serba în 13 Faur, nu în 3 Martie, ziua aniversării de 80 de ani dela mórtea lui Petru Maior, dăr a rămas conclud pus pe hărți, fără a-se ținé cont de el, căci a trebuit un membru, care în ajunul diiei comemorative să le aducă aminte de acel conclud. Nu e drept, d-le Moșil? Mai imi răspunde d-l Moșil și la aceea, că cercări de a-se căuta morméntul lui Petru Maior s'au făcut deja în anul 1897/98, dăr fără rezultat. Nici acésta n'o neg! Cercări s'au făcut, dăr fără nici un căpétăi. În anul 1897/98 s'a ales o comisiune pentru scopul acesta, care mergénd în oimitul din Buda, a căutat după inscripțiunile de pe cruci a afla morméntul, dăr n'a cercat a căuta în registrul mortal al oimiturului. Decă am relevat faptul de a-se căuta cu stăruință morméntul, n'am înțeles a-se urma tot calea bătută de comisiunea din 1897/98. și a lua registrul și din datele acelea a afla morméntul lui Petru Maior.

Mihail Navrea.

SCRIRI ULTIME.

Berlin, 2 Aprilie. Din parte oficială se declară, că despre o întrevedere a monarhilor triplei alianțe nu e nimic cunoscut și că călătoria cancelarului conte Bülow n'are caracter politic.

Budapesta, 2 Aprilie. Cutremurul de pământ, ce s'a simțit în di-lele ultime în Balcani, s'au estins astă-sără și asupra Ungariei de sud.

„ALBINA” institut de credit și de economii Filiala Brașov.

Conspectul operațiunilor în luna lui Martie 1901.

Intrate:	
Numărar cu 1 Martie 1901 . cor.	20,861.06
Depunerii spre fructificare	134,576.43
Cambii rescumpérate	246,260.85
Conturi curente	37,785.17
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	23,021.58
Imprumuturi pe produse	1,250.--
Monetă	4,725.54
Comisiuni, cupóne și efecte	11,195.18
Banci	63,448.40
Interese și provisiuni	24,575.41
Diverse	14,002.72
	cor. 581,702.34
Eșite:	
Depunerii spre fructificare . cor.	148,991.78
Cambii escomptate	293,521.75
Conto curent	2,397.60
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	29,038.70
Imprumuturi pe produse	1,650.--
Monetă	4,574.44
Comisiuni, cupóne și efecte	7,799.81
Interese și provisiuni	1,042.99
Spese și salare	2,915.51
Banci	25,685.50
Diverse	48,709.89
Numărar cu 31 Martie 1901 .	15,374.37
	cor. 581,702.34

N. P. Petrescu m. p. C. Aisér m. p.
dirigent, cassar.

Iosif Oncioiu m. p.
comptabil.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul pieței Brașov.

Din 3 Aprilie. 1901.

Banota rom. Cump.	18.76	Vënd.	18.81
Argint român. Cump.	18.60	Vënd.	18.40
Napoleond'orf. Cump.	19.02	Vënd.	19.06
Galbeni Cump.	11.20	Vënd.	11.30
Ruble Rusesci Cump.	127.—	Vënd.	2.57
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	23.65
Lire turcesci Cump.	10.70	Vënd.	21.70
Ceris. fone. Albina 5%	100.—	Vënd.	101.—

Cursul la bursa din Viena.

Din 2 Aprilie. n. 1901.

Renta ung. de aur 4%	117.90
Renta de corone ung. 4%	93.10
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	121.10
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4 1/2%	100.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	117.40
Bonuri rurale ungare 4%	92 —
Bonuri rurale croate-slavone	93.60
Impr. ung. cu premii	174.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	143.50
Renta de argint austr.	98.45
Renta de hârtie austr.	98.20
Renta de aur austr.	117.85
Losuri din 1860.	140.75
Acții de-ale Băncii austro-ungară	16.87
Acții de-ale Băncii ung. de credit	710.—

Acții de-ale Băncii austr. de credit.	720.50
Napoleondorf.	19.08
Mărci imperiale germane	117.60
London vista.	240.17 1/2
Paris vista.	95.42
Rente de corone austr. 4%	97.60
Note italiene	90.50

Nr. 5050—1901.

PUBLICAȚIUNE

referitoare la noul tarif de competențe de târg și de banii pentru locul de vânzare în târg.

Prin acesta se aduce la cunoștință generală, că tariful cel nou de competențe de târg și de banii pentru locurile de vânzare în târg, în-cuviințat de înaltul ministeriu regesc de comerț, intră în praeșă la Aprilie 1901.

Acest tarif se poate cumpăra tradus în limba germană, maghiară și română, la oficiul de competențe orașenesc începând dela 10 Aprilie 1901.

Brașov, 27 Martie 1901.

3—3(95). Magistratul orașenesc.

Delicatese.

Deschidere de prăvălie.

Am onore a face cunoscut On. public din oraș și din jur, că am deschis în fosta brânzărie a d-lui D. Pascu o

Prăvălie cu brânzeturi, cașcaval, urdă dulce, diferite brânzeturi, unt prospăt, lapte curat de bivoliță, și vacă. Șuncă de Praga.

Mai departe Delicatese: Caviar, Iere roșii, Halva, Rahat, Dulceta și Conserve.

Rugându-mă de On. public a-mi da tot sprijinul în noua mea întreprindere, mă voi sili a corăspunde prin un serviciu prompt și esact tuturor cerințelor.

Cu totă stima:

I. G. EREMIAS

(alias Popișca).

(6—10.)

Prăvălia se deschide la 5 ore dimineața și se închide la 10 ore — Dumineca dela 5—12 a. m. și dela 6—9 seara.

Prețuri moderate.

Ghete și Galoși buni și ieftini

recomandă spre cumpărare cu prețuri foarte moderate

Magazinul de încălțăminte al măestrului pantofar

FRIDERIC BAHMÜLLER,

Magazinul principal: **Brașov** și Filiala: **Brașov**

Strada Porți nr. 15, Strada Vămii nr. 27.

Fabricate proprii, lucru bun și solid, fașone moderne.

Incălțăminte ieftine

Mare deposit și atelier propriu de încălțăminte.

Recomand cu prețurile cele mai ieftine de concurență încălțăminte de vară, pentru bărbați, Dame, copii, elegante, moderne, lucru de mână.

Ghete de piele de vacs pentru bărbați, solide, dela fl.	2.90	în sus
" " " " vițel cu besetz fine	3.40	" "
" " " " lac " " " " " "	4.80	" "
Ghete de Dame cu gumă	2.90	" "
" " " " sinor și nasturi	3.80	" "
" " " " jumătăți, cafeniu seu negre	2.40	" "
Pantofi de dans cu fl. 1.80.	2.20	" "
Pantofi de lac cu	2.20	" "

Ghete de Drill "patentate" cu vârfuri de piele și besetz, foarte acomodate pentru vară, cu deosebire pentru picioare asudate dela 1.10 " "

Atrag atențiunea, că recomand numai marfă solidă și nouă. Mărfuri așa numite Partiewaare seu Pofel nu am de vânzare.

Comande după măsură se execută prompt, elegant și conștientios în atelierul meu. — Tot-felul de încălțăminte se pregătesc și cu talpă „Asbest“.

Numai este durere de picioare!

Numai sunt: bătători, picioare asudate, înscorțoșare, unflături, degerături, fierbințală la tălpi,

după o scurtă folosire (a ghetelor cu talpa higienică a Drului Högyes „Asbest“ ușurează mersul (umbletul). — Prețul unei perechi duple Cor. 2.40 bani, simple Cor. 1.20 b. — Insemnătatea acestor tălpi „Asbest“ apare mai evident din aceea, că armata ces. și reg. și honveđimea reg. ung. a comandat 22.500 perechi, carl deja său liferat.

Trimite contra ramburs, seu franco, asemuându-se prețul înainte.

Representantul fabricii mărfurilor „Asbest“:

Frideric Bahmüller,
măestru-pantofar,
Brașov, magazin principal:
Strada Porți nr. 15. Filiala Str. Vămii.

17—30 (1229)

Ciorapi! Ciorapi! On parle français.

Am onore a face cennscut, că mărfurile pentru sezonul de primăvară și vară din fabrica de impletituri a lui Foith au sosit și se vënd cu prețuri reduse:

Deposit de fabribate proprii, de tot sortimentul de ciorapi, mănuși și alte articole de sport.

Mai departe recomand cu deosebire Domnilor studenți Cravatele confecționate de mine, frumoșe și ieftine. camăși, gulere, mangete, batiste etc.

Rugându-mă de o cercetare numărósă, sunt

Ciorapi se primesc spre reparatură.

cu totă stima

S. Wilk

Depotit de impletituri
Brașov, Tergul pómelor 18.

ABONAMENTE LA „Gazeta Transilvaniei.“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe trei luni . . . 6 cor.	Pe trei luni . . . 10 fr.
Pe șese luni . . . 12 „	Pe șese luni . . . 20 „
Pe un an 24 „	Pe un an 40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe an 4 cor.	Pe an 8 fr.
Pe șese luni . . . 2 „	Pe șese luni . . . 4 „
Pe trei luni . . . 1 „	Pe trei luni . . . 2 „

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii carl se vor abona din nou, să binevoască a scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Croitorie civilă și militară în piața roselor (sub Bucium) nr. 15.

Praxa ce mi-am câștigat în croiață de mai mulți ani în streinătate, mă pune în plăcuta poziție de a puté esecuta solid și prompt ori-ce comandă mi-s'ar face în branja croitoriei pe lângă condițiunile cele mai convenabile.

Mă recomand tot-odată D-lor oficeri în rezervă, că lucrez și uniforme militare, și Tunici (Waffenrock) pot preface în atiaă, și din chipiuri de intantarie chipiuri de honveđi cu prețurile și cele mai moderate. Rugându-mă de o cercetare numărósă, sunt cu totă stima:

Petru Pavel
croitor.

7—12 (72)

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul a 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Negoții.